

Pere Formiguera a Sant Cugat, on viu des dels anys 70 i on té el seu estudi al carrer de l'Hospital. / JUANMA RAMOS.

Els clics autèntics de Pere Formiguera

El reconegut fotògraf revisa el seu arxiu i exposa imatges inèdites a Canals Galeria de Sant Cugat

MARIA PALAU / Sant Cugat del Vallès

● El Pere Formiguera de les grans sèries s'ha agafat un petit descans. Com a mínim aquest mes d'abril. Canals Galeria d'Art de Sant Cugat exposa una col·lecció d'imatges inèdites

d'aquest fotògraf, un dels més veterans i reconeguts del país i amb una projecció internacional. Formiguera ha revisat el seu arxiu i ha fet una selecció de fotografies que transmeten la visceralitat i l'emoció del paisatge,

la figura humana i l'estudi de la forma. L'exposició, inclosa dins de la Primavera Fotogràfica, recull alguns dels reptes tècnics i conceptuals que han perseguit la trajectòria de Formiguera i que li han donat més autenticitat.

«Últimament he anat treballant sèries diferents durant llargs anys. Però, paral·lelament, he anat fent altres coses que no havia exposat perquè no encaixaven en les sèries», explicava Formiguera. Durant molt temps, aquestes *altres coses* han reposat dins d'un calaix, fins que s'ha decidit a exhibir-les. Per exemple, un conjunt d'imatges de-

dicades a la figura humana. El públic descobrirà una mirada «molt reflexiva i descriptiva» en els nus que ha buscat Formiguera. «Els he buscat, però en realitat els he trobat», precisa, i exposa el cas més paradigmàtic: l'instant espontani en què un nen veu la seva pròpia ombra. També hi ha nus amb postures més pensades, i fins i tot

histrioniques, com la peça *Nu impossible*, en la qual la model es tapa la cara amb la seva melena.

Per Formiguera, tot plegat respon al mateix principi creatiu: «molta i molta recerca». Ho exemplifica en un altre apartat de l'exposició dedicat a petits bodegons. El fotògraf hi exhibeix les instantànies originals. Són unes exquisi-

deses en què crida l'atenció «el factor aleatori i el resultat surrealista». «El bodegó és una intervenció personal: et demostra que les imatges hi són, i el que cal és trobar-les», remarca. Una altra petita sèrie que inclou l'exposició està dedicada al paisatge: «És un treball que faig poc, però m'encanta.» Es tracta de dos encàrrecs: un del

Departament de Cultura francès, que va fer a Provença, i l'altre del Port de Barcelona.

Algunes d'aquestes obres formen part del fons del Museu Moma de Nova York i del Museu Reina Sofia. Formiguera, un gran estudiós de la llum i la foscor, és un dels fotògrafs catalans amb més fama internacional.